

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

15. Quàm iustè Diui subinde, immisso malo spiritu, impios piuniant?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

disciplina, ut milites ipsi diabolorum vice fungi videantur. Ceterum non est nouum, si sanctis aliquando hæc potestas datur, cum, ut supra vidimus, etiam Corinthium Paulus tradiderit Satanæ in interitum carnis, ut Spiritus saluus fieret; ut alibi Hymenæum quoque & Alexandrum, ob blasphemias. Accusatis enim ijs, qui circa fidem naufragauerunt; addit: ex quibus est Hymenæus, & Alexander: quos tradidi Satana, ut discant non blasphemare. Quæritur, quid sit tradere Satanæ? Respondetur, eos qui excommunicantur tradi Satanæ, qui extra Ecclesiam regnat, eoque ipso excommunicatos, tempore Apostolorum, solebat in anima, & in corpore affligere. Dum enim orationibus, suffragijs, sacrificijs, sacramentis, societate Christi atque Ecclesie, diuinâque protectione, & pastorali cura alijsque bonis priuabantur, ita tyrannidi & incurfibus demoniorum exponebantur, ut in eos magis quam antè grassarentur, ægritudine corporis, vulneribus aut plagis, quasi possessos, hoc est enim in interitum carnis tradere. Quemadmodum profeta, cum S. Ambrosius quendam Satanæ tradidisset, eodem momento eum abripiens discerpere cœpit.

Quod si mortales hoc rectè fecerunt, cur non & Diuinitates, eodem vindice vterentur, ad honorem suum defendendum? Enimuerò vsi sunt. Luculentus testis est Gregorius Turonensis, apud Tricassinorum Campaniæ urbem templum fuisse, in quo S. Lupi ossa condita fuerunt. Ad illud templum Mauri cuiusdam seruus confugit, quem asssecutus herus in S. Lupum verba blasphema euomuit, qui extemplo diuinam ultionem sensit. Quippe lingua, qua dira verba effudit, obruit; & Tartareo enthusiasmo agitatus horrendum mugire, totamque clamoribus inconditis ædem replere cœpit, tertiaque die, cum grauissimo cruciatu, vitam finiuit. Ut Matris quoque suæ honorem defenderet Christus, ad eundem modum in illam blasphemos puniuit. Nam, ut post Cedrenum Baronius memorat, aliquando Græci in domo cuiusdam prandentes, eò prolapsi sunt, ut in Virginem Deiparam conuitia & execrationes iacerent. Horum aliqui illico à malis spiritibus correpti poenas dederunt. Diabolicum crimen est, blasphemare; iure

PPPPP igitur

1. Cor. 5. 5.

1. Tim. 1. 20.

Theodor. in 1. Timoth. 1. v. 20. & S.

Ambros. ib.

Paulin. in vita S. Ambrosij.

XV.

S. Gregorius Turonens. c. 67 de Gloria Confess.

Baron. to. 7. An. Christi 630.

igitur meretur diabolum punientem, ut impij isti jam eum tor-
torem incipiant pati, quem in inferno æternum sustinebunt
punitorem. Denique quid homines queruntur, se permitti à
Deo diaboli potestati, vel sanctis se vindicantibus, vel parenti-
bus imprecantibus; cum toties ipsi sibi diabolum imprecen-
tur? Nonnè digni sunt, ut exaudiantur, & monstruè optan-
tes monstra fiant? ó si homines agnoscerent, quantum sit
malum à diabolo possideri, & multò magis, ab illo in infernū
abripī; utique sibi ipsis non imprecarentur, ab hoc tam crudeli
hospite possideri; neque iurando tam temerè dicerent: *Diabo-
lus me rapiat; Mille diaboli me lacerent; Mille diaboli me auferant,
si hoc, vel illud feci.* Fecerunt, & audent iurare? Veniret pro-
fus in exitium humanum tam audax hostis, nisi diuinæ boni-
tatis immensitas eupientem toties prohiberet. Quæ proinde
potiùs admiranda est, quòd non sæpius faciat potestatem dia-
bolis in homines insiliendi; quàm quòd tam rarò in sceleratif-
simos, & omni supplicio dignissimos eos immittat.

XVI.

Illà itaque maior potest esse quæstio, cur aliqui absque
vlla sua culpa sinantur à cacodæmone vexari? Nam & tales à
malo spiritu subinde inuadi, cum experientia docet D. Augu-
stinus his verbis: *Græue iugum filios Adam à die exitus de ventre
matris eorum, usq; in diem sepulturae & matrem omnium, usque
ad eò impleri est necesse; ut ipsi paruuli per lauacrum regenerationis
ab originali peccato, quo solum tenebantur vinculo, iam soluti, mul-
ta patientes nonnulli incurfiones Spirituum malignorum patiantur?*
Habentur huius generis quàm plurima exempla. Sufficit illud,
quod Marcus recenset, de eo qui dixit: *Magister attuli filium
meum ad te habentem spiritum mutum: qui, ubicunq; eum appre-
benderit, allidit illum, & spiritat, & fridet dentibus, & arefcit:
& dixi discipulis tuis, ut eucerent illum, & non potuerunt &c.* Et
interrogauit Christus: *Quantum temporis ex quo ei accidit? At
ille ait. Ab infantia.* Itaq; ab infantia nonnullis hoc accidit, &
contra scripturam negari non potest. Cur igitur innocentes,
& qui peccare nondum possunt, permittit torqueri Deus? Vt
varia sunt causæ, ita quoque varia possunt dari responsiones.
Quærit, & respondet D. Hieronymus in hunc modum:

S. Hieron. ep.
ad Paulam

Quæ